

MIRIAM JAMES HEIDLAND

*Milovaná
taká,
aká si*

Pozvanie k obráteniu,
uzdraveniu a slobode v Ježišovi

*Milovaná
taká, aká si*

„V diele *Milovaná taká, aká si* sestra Miriam obohatila Cirkev o svoje pôsobivé svedectvo o víťazstve viery, nádeje a lásky nad pochybnosťami, zúfalstvom a žiadostivosťou, ktoré vrhajú tieň na toľko duší. Jej inšpirujúce a autentické svedectvo je dôkazom, že Boh chce svoj podmaňujúci príbeh o vykúpení písať v živote každého z nás.“

JASON EVERT,

autor knihy *Theology of the Body for Teens*
(*Teológia tela pre dospievajúcich*)

„Dielo *Milovaná taká, aká si* je pôsobivým svedectvom sestry Miriam o jej ceste k uzdraveniu a celistvosti v Kristovi. Táto kniha osloví každého, kto hľadá zmysel svojho života.“

BRYCE SIBLEY,

kňaz a kaplán, Katolícke študentské centrum
Panny Márie, Múdrosti Cirkvi,
Univerzita Louisiana-Lafayette

„Sestra Miriam je autentickým svedkom Ježišovej neodolateľnej lásky. So zraniteľnosťou, úprimnosťou a krásou každého z nás – takých, akí sme – pozýva zakúsiť úžasnú Pánovu lásku. Pripravme sa na stretnutie, ktoré nám zmení život.“

BOB SCHUCHTS,

autor knihy *Be Healed*
(*Uzdravený mocou Ježiša*, Zachej.sk, 2018)

„Sestra Miriam spojila pravdy teológie tela a svoju osobnú cestu a takto nám predkladá inšpirujúce svedectvo o Božej láskyplnej moci uzdraviť naše najhlbšie rany. Krása jej zraniteľnosti otvára dvere nádeje. Ak nimi prejdeme, dostaneme sa do nového života.“

JAKE a HEATHER KHYMOVCI,

Life Restoration, Inc.

„Som presvedčený, že táto knižka zmení mnohé životy. Zriedkavá kombinácia inšpirujúceho svedectva, zamyslenia nad Písmom a trefných komentárov ponúka pôsobivé pohľady a nádej. Podobá sa krásnemu západu slnka: užívate si ho, kým trvá, a nechcete, aby skončil!“

BRIAN BUTLER,

Dumb Ox Ministries

MIRIAM JAMES HEIDLAND

*Milovaná
taká,
aká si*

Pozvanie k obráteniu,
uzdraveniu a slobode v Ježišovi

 ZACHEJ[®].sk

© AVE MARIA PRESS, 2019
P. O. BOX 428, Notre Dame
Indiana 46556, USA

Z amerického originálu:
Loved as I am
An Invitation to Conversion,
Healing and Freedom through

Vydal: © Zachej.sk, 2020

Preklad: © Pavol Petřík

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra:
Mgr. Monika Šimoničová
Mgr. Martina Bodnárová, PhD.

Citácie sú uvedené podľa:
Biblia – Starý a Nový zákon, katolícky preklad, SSV, 2016
Katechizmus Katolíckej cirkvi, SSV, 2017

ISBN: 978-80-8211-195-1

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať
v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom
(elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom)
bez súhlasu vlastníka autorských práv.

PREDSLOV

Svätá Terézia z Ávily si vraj popod nos šepkala: „Boh nás chráň pred (príliš) zbožnými rehoľníkmi.“ U sestry Miriam bola modlitba tejto veľkej svätice určite vy počutá.

Poznám sestru Miriam niekoľko rokov. Je u nej možné všetko, len nie stereotypný obraz rehoľnej sestry. Je to divoška – v tom najlepšom zmysle slova: divoká v túžbe po Bohu; divoká v radosti zo života; divoká v hľadaní Božieho ohňa a divoká v túžbe, aby sa druhí ľudia uzdravili a boli šťastní. Skrátka, sestra Miriam je žena, ktorá sa stretla s nekonečnou láskou. Ako naznačuje názov knihy, vie, že je „milovaná taká, aká je“ – a táto láska ju premenila.

Ako v knihe úprimne rozpráva, jej divokosť nešla vždy tým správnym smerom. Keď bola mladšia, s vášňou sa vrhala do „nekonečného prúdu večierkov a mužov“, po ktorých ostala „prázdna a zranená“. O tomto období jej života by sme mohli povedať, že sa vo svojej vášni stratila. Jej príbeh však svedčí o pravde, ktorú vyslovil svätý Augustín: „Ten, kto sa stratí vo svojej vášni, je menej stratený než ten, kto stratí svoju vášeň.“ Práve ona nás vedie k nekonečnej Božej vášni, pre ktorú sme stvorení.

Keď nasledujeme Ježiša, nestrácame nič zo svojej autentickej ľudskej prirodzenosti. Príbeh sestry Mi-

riam hovorí jasne, že Kristus našu vášeň neuhasí. Vy-
kúpi ju, „prevráti“, presmeruje naše *túžby* podľa svojich
plánov, aby sme sa dostali do *cieľa*: večnej blaženosti v ne-
konečne láske, ktorú Biblia nazýva *Baránkova svadba*¹.

Miriam ako reholná sestra sa rozhodla „vynechať“
sviatosť manželstva (pozemské znamenie, ktoré nám
poukazuje na nebo), aby sa venovala *skutočnej veci* –
večnému manželstvu, pre ktoré sme všetci stvorení.
Celý jej život ohlasuje, že *nebo je skutočné* a oplatí sa
predať *všetko*, aby sme ho mali. Život sestry Miriam
ukazuje, že ak sa celibát pre Božie kráľovstvo správne
žije a prijíma, neodlučuje nás od ostatných ani nevy-
voláva dojem, že sa ich stránime. Privádza nás bližšie
k druhým, aby sme sa ešte viac dostali do kontaktu so
skutočnými „vecami“ života.

Sestra Miriam dobre pozná túžby, ťažkosti, zápasy, oba-
vy, otázky a zranenia ľudského srdca. Veľmi je jej známa
cesta – dlhá, často bolestná, ale vždy plná nádeje a neuve-
ritelne hodnotná – k celistvosti a šťastiu. Je to cesta, ktorá
sa začína vedomím, že som „milovaný taký, aký som“.

Táto kniha nás má viesť na ceste k uzdraveniu. Po-
hodlne sa usadíme, odpočívajme a otvorme si srdce pre
prúd prichádzajúcich milostí.

Christopher West, autor knihy *Fill These Hearts:
God, Sex, and the Universal Longing*
(*Naplň tieto srdcia: Boh, sex a univerzálna túžba*)

¹ Porov. Zjv 19,7.

POĎAKOVANIE

V priebehu môjho života ma mnohí ľudia formovali, vychovávali a povzbudzovali. Predovšetkým sa chcem poďakovať Bohu za jeho krásu, dobrotu a milosrdenstvo; za to, že ma stvoril a povolal a nikdy to so mnou nevzdal. Chcem sa poďakovať svojim biologickým rodičom, že sa rozhodli pre život. Rodičom, ktorí ma vychovávali, Jimovi (zosnulému) a Agnes – veľmi vás milujem. Ďakujem vám, že ste boli vo svojom živote otvorení na Božiu vôľu.

Otcovi Santanovi Pintovi SOLT (zosnulému), sestre Anne Marie Walshovej SOLT, Dr. Clare Ten Eyckovej; otcovi Emmerichovi Vogtovi OP, Julie Proctorovej, Christopherovi Westovi, Jakeovi Khymovi a Dr. Bobovi Schuchtsovi. Bez vás by som tu dnes nebola. Som vám veľmi vďačná za vašu lásku a vľúdnosť. Ďakujem svojej rehoľnej komunite Spoločnosti Panny Márie od Najsvätejšej Trojice, milému kolektívu v Ave Maria Press, najmä redaktorky Kristi McDonalldovej a spoluautorke Lise Hendeyovej. Ďakujem vám, že ste mi dali príležitosť hovoriť svetu o Božej uzdravujúcej moci.

Žene, ktorá je plná milosti a krásy, Márii, Útočisku hriešnikov, ďakujem, že povedala Bohu áno a zmenila ľudské dejiny. Mária, prosím, oroduj za nás teraz i v hodine našej smrti!

ÚVOD

Aké je najhlbšie želanie vášho srdca? Čo sa ozve vo vašom srdci ako túžba, ktorá chce byť naplnená?

Keby ste mi tieto otázky položili pred niekoľkými rokmi, povedala by som, že chcem byť bohatá a slávna. Keby ste sa ma v dospievaní spýtali, kde chcem pracovať, moja odpoveď by znela, že chcem pracovať pre ESPN alebo byť výkonnou riaditeľkou úspešnej firmy. Naozaj som túžila byť niekým. Chcela som zmeniť svet a chcela som to urobiť vo veľkom. Na vysokej škole som šla za svojím cieľom: hrala som volejbal na univerzite, na ktorú som dostala štipendium. Mala som stáž v televíznej stanici, v rádiu a vo firme pre vzťahy s verejnosťou. Predstavovala som si, že dostanem úžasnú prácu, precestujem svet, budem slávna a budem mať veľa peňazí.

Na úspechu nie je nič zlé, ale napriek prestížnym štipendiám, volejbalovej kariére na vysokej škole a nekonečnému prúdu večierkov a mužov som sa cítila prázdna a zranená. Navonok som asi pôsobila šťastne a spokojne, ale vnútri som zomierala.

Keď som sa raz ráno po dlhom flámovaní zobudila, spomenula som si na tie strašné veci, ktoré som v noci urobila. Bola som znechutená sama zo seba a život sa mi lámal na kúsky, lebo som si sľúbila, že sa zmením

a budem žiť inak. Neznášala som hriech, do ktorého som sa stále ponárala, ale bez ohľadu na svoje dobré úmysly som sa zakaždým vracala do starých koľají. Bolesť bola v ten deň taká hlboká, že som sa skrútila na podlahe do kľbka a chcela som zomrieť. Túžila som po niečom viac než po živote, ktorý som viedla.

V pokojných chvíľach hlboko v noci mi na povrch srdca často vyplávali bublinky pravdy. Po návrate z večierka alebo počas zriedkavých chvíľ, keď som sedela v tichu, prenikol ma hlboký pocit nešťastia. Vždy som si myslela, že keď dosiahnem úspech a dokonalosť, keď pocítim lásku ľudí a keď ma zahrnú chválou, budem šťastná. Ale nebola som. Cítila som sa otrasená. V srdci som si želala viesť život pravdy a krásy. Chcela som život slobody a radosti. Trpela som hladom po lepšom živote, ale nevedela som ho nájsť.

Dvanásťbodový program uzdravenia z alkoholizmu hovorí: „Sme len takí chorí ako naše tajomstvá.“ Vo veku 21 rokov som mala tajomstvá sexuálneho zneužívania, závislosti od alkoholu a žiadostivosti. V mnohých ohľadoch som bola chorá mladá žena. Chcela som sa cítiť lepšie, tak som hľadala šťastie jediným spôsobom, ktorý som poznala: cez rozkoš a sebauspokojenie za každú cenu. Mainstreamová spoločnosť nám hovorí, že náboženstvo je staromódne a že niečo ako dobro a zlo neexistuje – skrátka nepotrebujeme Ježiša. Prestala som chodiť do kostola a robila som si so svojou „slobodou“ čokoľvek, ale ani to mi neprinieslo radosť. Videla som len tieň a tmu. Nemala som poňatie,

ako sa naozaj vyslobodím. Stála som na mŕtvom bode a rýchlo som sa potápala.

Uprostred temnoty však na púšti môjho zraneného srdca začalo žiariť svetlo. Opravdivá láska jemne, ale priamo zasiahla do môjho života vo forme svätého a statočného katolíckeho kňaza. Volal sa otec Santan Pinto. Vedel, že som hriešna a zranená, ale nehanbil sa za mňa. Videl vo mne krásu tam, kde ja som videla len škaredosť. Stále ma povzbudzoval, aby som hľadala opravdivý vzťah s Bohom a nemárnila svoj život v hriechu. Otec Pinto mi bol priateľom a otcom po mnoho rokov a to zmenilo moje smerovanie. Učil ma, že ideológie, ktoré nám svet vnucuje, sú úplne falošné. V skutočnosti sme stворení pre dobro, pravdu a krásu. Túžime po niečom viac, lebo sme boli stворení pre niečo viac. Takéto je povolanie človeka.

V tomto oddanom Božom mužovi som videla Ježiša Krista. Rozhodla som sa, že svoju myseľ a srdce oslobodím, aby som snívala a milovala. Prechod z tmy do svetla bol a stále je pomalým a niekedy bolestivým procesom, ale stojí za to. Naše srdcia túžia po opravdivej láske, lebo sme stворení z opravdivej lásky a pre opravdivú lásku. Žiadna dávka žiadostivosti, závidia, slávy, rozkoše alebo lesku nás nikdy neuspokojí, lebo sme neboli stворení pre falošné a prchavé veci. Hoci nás na tejto zemi obklopujú dobré a krásne veci, stále vzdycháme, túžime a prahne po vyššom ciele. Sme stворení pre večnosť; priťahuje nás láska.

V tejto knihe vám otvorím srdce a rozpoviem svoj príbeh. Uvediem aj biblické príbehy a učenie Cirkvi. Dúfam, že vám osvietia cestu vášho srdca, lebo Boh nás často oslovuje príbehmi iných ľudí. Preskúmate pôvodný Boží plán pre človeka, zranenie, ktoré prežívame, a skutočnú nádej na slobodu a vykúpenie.

Chcem, aby ste vedeli, že Ježiš Kristus je reálny. Je skutočnou postavou dejín a je skutočný aj v našom každodennom živote. On žije. Božia láska k nám a túžba po nás sú ozajstné. Možno tomu neveríme alebo nás Boh a Cirkev sklamali. Možno nechceme mať s Bohom nič spoločné. Vie to, lebo nás pozná. Stretáva sa s nami a rešpektuje nás tam, kde sa nachádzame. Volá. Čaká. Pozýva. Boh nás stvoril pre seba a ako svätý Augustín výstižne napísal: „Nespokojné je naše srdce, Pane, kým nespočinie v tebe.“ Veľká cesta opravdivej lásky je najnáročnejšia, ale aj najodmeňujúcejšia, akú sme kedy urobili. Sme pripravení vykročiť? Poďme a uvidíme.

1. KAPITOLA

*Povedz mi,
kto som*

**„V temnote sa aspoň niečo dialo.
Hlas začal spievať.“**

(C. S. Lewis, Čarodejníkov synovec)

**„Nato Boh povedal: ‚Urobme človeka
na náš obraz a podľa našej podoby!‘“**

(Gn 1,26)

Ešte stále si pamätám na vôňu jedálne na základnej škole v roku 1989. Bola to kombinácia čističa podláh, vosku na podlahy a obeda, ktorý kuchárky v ten deň pripravovali. Počas státia v rade som sa pozerala na davy detí hľadajúce kamaráta, s ktorým budú sedieť. Keď som dostala svoje mlieko, hotdog a koláčik, ocitla som sa pred zástupom dvanásť a trinásťročných. Hľadela som na stoly a chcela som sa vyhnúť očiam svojich spolužiakov, ktorí sa na mňa dívali.

Rozprávali sa o mne?

Vyzerala som ako úplná smoliarka, čo nemá kamarátov a miesto, kam by si sadla?

Videli v mojom srdci to všetko, čo som chcela skrývať?

V zúfalstve som sa obzerala okolo seba. Smola. Na obede neboli žiadne kamarátky. S celou škaredosťou vychudnutého, neistého trinásťročného dievčaťa, ktoré nosí traky, som sa prešmykla na koniec stola. Boli tam ľudia, s ktorými som sa nechcela rozprávať. Keby som predstie-

rala, že neexistujú, možno by sa ani oni so mnou nerozprávali. Túžila som len po mieste, kde môžem byť sama sebou. Nechcela som si robiť starosti, či ma ľudia majú radi. V tom veku som sa nemala rada. Nepáčilo sa mi, ako vyzerám alebo ako sa cítim. Vo svojej koži som sa cítila nepohodlne a nepríjemne. Niekedy už len preto, že existujem, som si pripadala úplne ponížená (a niekedy to tak prežívam stále). Kedy to všetko konečne prekonám?

Teraz už ako zrelá žena, čo si spomína na tieto zážitky, vidím, že som jednoducho hľadala miesto, ktoré by som mohla nazvať domovom. Uvedomujem si, že svet môže byť náročné miesto, kde máme pocit, že musíme nosiť masky, urobiť dobrý dojem a starostlivo skrývať svoje slabosti. Aj keď sa nám darí v športe, sme úspešní v škole alebo máme milión priateľov na internete, niekedy sa cítime nesmierne osamelí. Kladieme si otázku, či nás niekto naozaj *vidí*. Nájdeme vôbec niekoho, kto bude nášmu srdcu rozumieť a bude nás milovať takých, akí sme? Budeme vôbec niekedy naozaj šťastní? Zdá sa, ako keby celý náš život bol hľadaním miesta, kam patríme, a šťastia, v ktorom si môžeme odpočinúť.

Robíme všetko, aby sme našli šťastie v tom, že zapadneme medzi druhých ľudí. Pestujeme rovnaký šport, máme tie isté záujmy a držíme sa spoločnej módy. Kupujeme si to, čo majú druhí. Keď sme starší, ľahko si môžeme nasadiť masku univerzitného titulu, výšky bankového účtu alebo politicky korektného projektu.

Problémom však nie je naša túžba zapadnúť, niekam patriť a byť šťastnými. Boh nás stvoril pre spo-

čnosť a vzťahy a Boh je to najvyššie šťastie. Problém spočíva v tom, že veľkú časť života venujeme hľadaniu šťastia a patričného miesta nenaplnňajúcim a často ničivým spôsobom.

Aj na konci strednej školy som zrádzala svojich priateľov, lebo som ich ohovárala alebo uvádzala do nebezpečných situácií. V noci alebo na večierkoch som na nich donášala, lebo som chcela zapadnúť medzi druhých ľudí a chcela som, aby ma mali radi. Keď som zrádzala priateľov alebo porušovala pravidlá, ktoré mi rodičia nastavili, nikdy mi to neprinieslo trvalé šťastie, ale len žiaľ a trápenie. Aká je teda tá túžba po šťastí a mieste, kam patríme? Táto túžba sa neustále v našom srdci ozýva.

Politiku a popkultúru považujem za fascinujúce. Často počúvam rozhovory v rádiu, keď sa prechádzam alebo riadim auto. Nedávno som sledovala nejakú diskusiu na spravodajskej stanici. Jeden hosť povedal niečo, na čo nikdy nezabudnem. Rozprával o tom, že ako americkí občania vôbec nepoznáme základy nášho štátu, a preto naozaj nevieme, čo znamená byť Američanom. Hosť povedal: „*Ak nevieme, odkiaľ pochádzame a kam ideme, ľahko nás môžu manipulovať.*“ Túto hlbokú vetu môžeme aplikovať aj na duchovný život.

Ak sme voči sebe úprimní, vidíme, že v našom srdci i spoločnosti niečo chýba. Zdá sa, že nevieme, odkiaľ sme prišli, a nemáme poňatie, kam ideme. Sme veľmi zmätení uprostred všetkých hlasov sveta, ktoré sa nás snažia presvedčiť, že šťastie spočíva v získaní majetku, bohatstva a popularity. Tie isté hlasy chcú zároveň vytla-